

REFLECTIE

Scene 1:

Muziek kabbelt. Het huis ademt de sfeer van een zondagochtend in de jaren zestig. De camera zoemt in op de platenspeler. Clarence Carter zingt 'I'm easy'. De voordeur kraakt. Een lange man staat met zijn koffer in de deuropening. Hij zwaait nog even. Er is niemand. Alleen in de wieg ligt een knuffelbeer met één oog. De deur klapt dicht, een auto start en rijdt weg.

Scene 2:

Zondagmiddag. Terug in het huis van de jaren zestig. Een babymeisje doet haar eerste stappen. Ze valt en ze huilt. Haar moeder pakt haar op. De moeder wil haar dochtertje troosten. Ze loopt naar de wieg, maar de wieg is leeg. De camera zoomt in op een oude wasmachine. Achter het glas draait de knuffelbeer rondjes.

Scene 3:

Zondagmiddag vele jaren later. Hetzelfde huis. Waar de platenspeler stond, staat nu een Sonos Era smart speaker. Taylor Swift zingt 'Fortnight'. De voordeur kraakt. Een slechtzienende vrouw komt binnen en loopt naar de kast waar de knuffelbeer in staat. Ze knuffelt de beer en ze ruikt eraan. Ze houdt de beer tegen haar hart en zingt met haar ogen dicht mee met Taylor Swift.

Scene 4:

Zondagavond. Een auto komt aanrijden. Stopt voor het huis. Weer kraakt de voordeur. Een lange man stapt naar binnen. In zijn handen heeft hij een puppy. In een flash forward wordt de puppy een blindengeleidehond. De camera zwaait naar de hond van de slechtzienende vrouw. Zoomt in op het naambordje. De naam van de blindengeleidehond is Max.

Arie de Kluijver

Playlist

Clarence Carter: <https://www.youtube.com/watch?v=UQ99yAvPW1E>

Taylor Swift: <https://www.youtube.com/watch?v=q3zqJs7JUCQ>